avall de Bossost, a mig camí de la frontera.

PRON. LOCAL: lęs, oït allí i en els pobles veïns, molt sovint des de 1921, 1924, 1953, etc. Vegeu-ne tota mena d'informacions en *PVArGc.*, i en la Guia de la Vall, d'En Soler i Santaló.

MENCIONS ANT. En tinc diverses dades medievals, ara extraviades o fora d'abast, una forma *Leas, Leis*, que seguí essent usual més tard. Per ex. en una escriptura de *1538*: «--- prudens vir Johannes de *Boya*, loci *de Leas*, vallis Aranni, diocesis supradicta Convenarum --- Sig. Johannis de *Boya*, dicti loci de *Leas*---»: escr. feta davant el notari de St. Paul d'Oueil. *—vallis Oculi—* (damunt Luixon), en què P. de Boya reclamava al seu pare que li deixés fer els estudis de capellà, que llavors els aranesos feien a St. Bertran de Comenge (*Lugdunum Convenarum*), reclamació que es faria a Oueil, perquè el pare dificultava l'anada a territori francès per la via normal (seguint la Garona) (doc. de casa Boia de Lés).

Aquestes formes *Leas, Leis*, demostren que es tracta de la forma gascona, en plural, del mot pre-romà LENA 'roca', estudiat als articles *llena* del *DECat.* V, 147a1ss.; i *lia* del *PVArGc.* En efecte, *Lés* està voltat de serres penyaloses; i com que en aranès els plurals femenins són en *–es* i s'hi perd la -N- intervocàlica, com en tot el domini gascó, LENAS havia de donar-hi, de primer, *lees*, i aviat contraure's en *lęs*. Rectifico, doncs, l'etimologia errònia de *Lés* que admetia en *E.T.C.* I, 84, 88, en ajuntar-lo amb els catalans *Lles, Llessui, Llesp*, etc., provinents aquests realment, del bc. *leçe* 'cova, avenc'. Mentre que a *Lés* no hi ha cap cova ni avenc notable.

En la toponímia dels Pirineus occitans, el tipus LENA està també amplament representat.(*1*) És immediat a la sortida de la vall d'Aran, el poble de Lez, no lluny de la Garona, 2 km. amunt de Saint Beat, i a uns 12 del nostre *Lés*. Documentat com *Lehas* en el S. XII i ja *Lez* el 1163: veg. el meu estudi de *Btr.z.Nfg.* 1973, 246, on en dono més parònims de la H-Gar. i els altres depts. gascons. L'homònim (*1*) és en una valleta curta que baixa de la cara NO. del Pic de Mauberme, límit aranès.

(*2*) A l'altre vessant d'aquest, el NE., neix l'important riu *Lez*, (afluent esq. del Salat, al qual desaigua a St. Girons), sub-afl. per tant de la Garona: és versemblant que tant (*2*) com (*1*) prenguin nom dels penyalars del Mauberme.

(*3*) Un altre a l'alt Llgd., dept. Aude. També allí és alhora nom de població i d'un riu: el *Lez*, afl. de l'Aude, cap a Gilhan. La diferència és que aquí es tracta de LENĪS, abl.-locatiu plural de LENA, significant 'a les penyes': les que envolten pertot aqueixes altes valls de les Corberes.

Lesbons, V. Bons, Les ~ Lesor (a Segarra, cap l'any 1000), V. *Liors* (s.v. *Vallors*) *Lestincle*, V. *Estinclells Lestui*, V. *Nestui Letosa, Coma ~*, V. *Lledura* i *Lladorre Letrans*, V. *Lliterà Lezedà* o *Lezdà*, V. *Alzedà -Libons; -Lobons*, V. *Visalibons*

LIERN

Partida important del terme d'Algaida (Mallorca) (XL, 94.25; 97.6; Mapa Mascaró 27C1).

HOMÒNIMS. Cognom de l'escriptor valencià Rafael Maria Liern (València, 1833 - Madrid, 1897); que *AlcM.* retroba en altres cinc pobles del valencià central. No existeix una riera d'aquest nom a Osona (malentès de la *G.G.C.*, vegeu *DECat.* IV 944).

ETIM. Com indica ja la posició geogràfica, ha de ser d'origen morisc o aràbic, *Al-Yärni*; en efecte *Yerni* consta com NP algerià (*GGAlg.* 176); però com que no hi ha res semblant en altres fonts dels NPP aràbics, i no existeix una arrel àr. *yrn*, deu ser bereber.

Lierp, V. *Larén Liers, Liert*, V. *Llirt Lifrago*, V. *Fracà Lilla*, V. *Alella*

LILLET

LA POBLA DE LILLET, vila i municipi de l'Alt Berguedà, a la Vall de Lillet, a la confluència del Llobregat i l'Arija.

PRON. MOD. lə pǫ̈bblə də liłęt, oït per Cor., pel camí de Malanyeu, l'any 1934 i *lə pǫ̈bblə də liętˈ*, oït a Gresolet (1936). Aquesta pronúncia és un testimoni arcaic de l'evolució regular de LILIETUM > *liylet* en una zona encara «ieïsta».

DOC. ANT. a. *839*: *Lilietum* (*ActeSdUrg.*, Pujol, 206); *966*: *in valle Lilitense* (SerraV., *Pinós i Matapl.* III, 84); *1086*: *territorio quod vulgo vocitatur Lilied* (Serra, *o.c.* 40); *1345*: *Populе de Lilieto* (ibid. 63); *1359*: *La Pobla de Lilet* (*CoDoACA* XII, 65); *1374*: *La Pobla de Lillet* (Serra, *o.c.* 350, 66); *1388*: *Populе de Lilleto* (ibid., 68).

PARÒNIM. Liriet dels Frares, partida del terme de Benidorm (Marina Val.), que es troba documentada ja l'any 1323 (Salvà, *Callosa*) (XXXV, 122.9.10). El mapa de l'*IGC* 32x34 posa *Lliriet*.

ETIM. Del ll. LILIĒTUM 'camp de lliris' (com ja va dir Meyer Lübke, *BDC* VI, 20). A diferència del cat. *lliri*, de LILIUM, la L- es conservà en *Lillet* per dissimilació davant la *-ll-* següent. El parònim presenta evolució mossàrab. J.F.C.

Lilo, Lilaina, V. *Lero*